AM AFLAT,

„SPERANȚELE OLIMPICE", LA START...

În curind, terenurile de fotbal din Sofia vor găzdui turneul internațional al „speranțelor olimpice". Competiția a fost programată între 25 august și 3 septembrie. Cele 8 echipe reprezentative, care vor lua startul în acest turneu, au fost repartizate în două grupe, după cum urmează: grupa A — Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, R. D. Germană; grupa B — U.R.S.S., Iugoslavia, Polonia, România. Primele două clasate din fiecare grupă se califică pentru turneul final.

PETROLUL — VORWÄRTS BERLIN (ECHIPA SECUNDĂ) 3—0 (0—0)

Continuîndu-și turneul în R. D. Germană, Petrolul Ploiești a jucat cu echipa secundă a clubului Vorwärts Berlin, obținînd victoria cu 3-0 (0-0). Au înscris Roman, Oprișan și Badea.

FOTBALIȘTII DIN R.P.D. COREEANĂ SOSESC ÎN CAPITALĂ

Selecționatele de fotbal (A și tineret) ale armatei R.P.D. Coreene, care vor susține — așa după cum am anunțat — un turneu în țara noastră, sosesc în Capitală astă-seară, în jurul orei 23,00, cu avionul. Selecționata A a oaspeților va avea ca parteneră în primul meci, de duminică, echipa Steaua.

DELEANU — INDISPONIBIL 6 LUNI

De la Iași, aflăm că fundașul central Deleanu este indisponibil pentru cel puțin șase luni. După cum se știe, Deleanu a suferit — spre sfîrșitul sezonului trecut — un accident, într-un joc disputat la Suceava. Cu prilejul unui recent examen medical, doctorii au opiniat pentru o pauză de o jumătate de an.

CHIMIA TR. MĂGURELE — RAPID BUCUREȘTI 0—1 (0—0)

6 000 de spectatori au ținut să asiste la acest meci în care proaspăta promovată în categoria C, Chimia Tr. Măgurele avea de înfruntat pe campioana țării, Rapid București. Jucînd cu mult avînt, echipa locală a reușit un rezultat onorabil, pierzînd la limită, 0—1 (0—0). Trebuie spus că bucureștenii au evoluat fără Dan Coe și Dumitriu II. Unicul punct al meciului a fost înscris de Dumitriu III, în min. 75.

DUMITRU GRUIA — coresp.

JIUL PETROȘENI — STEAGUL ROȘU BRAȘOV 2—2 (2—1)

O întrecere dinamică, cu multe faze de gol, încheiată cu un just rezultat de egalitate. Au înscris: Peronescu (min. 4) și Achim (min. 15) pentru Jiul, respectiv Pescaru (min. 7) și Necula (min. 81). Partida a avut loc la Lupeni.

S. BĂLOI — coresp.

VĂ INFORMĂM

FOTBAL

Împotriva căldurii și a unui adversar fără forță în atac

Dinamo București — Fenerbahce 3-1 (1-1)

Hazim — portarul oaspeților — n-a putut opri mingea expediată de Haidu și... 1—0 pentru Dinamo București. (Fază din meciul Dinamo București — Fenerbahce Istanbul) Foto: Aurel Neagu

Dinamoviștii bucureșteni își caută formula de echipă în numeroase meciuri de verificare. Atît de serioase sînt intențiile antrenorilor încît au început să-l treacă cîte o repriză pe Pîrcălab pe banca rezervelor, pentru lipsa de randament, postură în care jucătorul dinamovist se găsește pentru prima oară în cariera lui sportivă. Ion nu are decît 25 de ani și declinul în care a intrat ne îngrijorează pe toți. Ar trebui să se dezlipească brusc de mentalitatea care l-a adus aici. Altfel...

De la început, Radu Nunweiller și Ghergheli au încercat să deschidă culoare în apărarea adversă și să-i lanseze pe Lucescu, Haidu și Naghi. Deplasările lui Lucescu, multe și prompte, și ale lui O. Popescu au condus la apariția cîtorva ocazii de gol (Naghi min. 6 și 17). Cei doi fundași laterali Ștefan și Pîrvu au șutat excelent de la distanță și erau să deschidă scorul în min. 20 și 21. La o fază din pase multiple Lucescu — R. Nunweiller—Haidu, ultimul a înscris primul gol al partidei printr-un șut sec de la aproximativ 18 m în min. 23. Oaspeții, o echipă atletică, rapidă și orientată tactic destul de bine, au gravitat în jurul lui Can, care prin experiența lui de profesionist în Italia, imprimă luciditate, incisivitate, înțelepciune tactică. În min. 24, Yașar a egalat printr-un șut din marginea careului, la o fază cînd plasamentul apărătorilor dinamoviști era confuz.

După pauză multe schimbări firești în echipa bucureșteană. Introducerea lui Dumitrache a fost cea mai eficace.

Dinamoviștii au luat conducerea prin golul lui Nelu Nunweiller (a reluat cu capul o centrare a lui Pîrcălab — în min 60) și s-au distanțat printr-un gol superb înscris din plonjon de către Dumitrache.

Ambele echipe s-au așezat și au circulat cam impropriu, abandonînd laturile terenului, acționînd pe o zonă îngustă, favorabilă apărărilor. Spre final bucureștenii au reușit să dezmembreze dispozitivul advers tocmai prin reabilitarea jocului pe aripi.

Oaspeții au fost de cîteva ori periculoși prin acțiunile individuale ale lui Abdulah (min. 61), cunoscut nouă de pe vremea turneului UEFA de la București, și prin cursele lui Selim, un dribler iscusit.

Un meci tipic de verificare înainte de începerea campionatului, în care s-au remarcat Levent, Can și Yașar de la oaspeți, Datcu, Nelu Nunweiller, Lucescu, și Dumitrache de la bucureșteni.

FENERBAHCE: Hazim — Numan, Levent — Șeref, Ercan, Özcan — Ogün, Can (Selim, min. 68), Abdullah, Nedim, Yașar.

DINAMO BUCUREȘTI: Datcu — Pîrvu, Nunweiller III, Dinu, (Boc, min. 46), Ștefan — Ghergheli, Nunweiller VI (O. Popescu, min. 46) — Lucescu (Pîrcălab, min. 46), Naghi (Dumitrache, min. 54), O. Popescu (Lucescu, min. 46), Haidu.

Au condus bine acest meci: Vasile Dumitrescu, la centru, Gheorghe Lupaș și Constantin Marin la tușe.

R. BALABAN

UNELE PROBLEME ACTUALE ALE ARBITRAJULUI NOSTRU

O SELECȚIE JUDICIOASĂ – TEMELIA CALITĂȚII

O problemă la care se fac referiri tot mai insistente o constituie și selecționarea arbitrilor, activitate de care este legată nemijlocit calitatea arbitrajului. În stadiul actual acest proces complex și totodată dificil nu și-a găsit o rezolvare corespunzătoare, mai ales că în ultima vreme au început să se facă diferențieri în rîndul arbitrilor, între foștii jucători de categoria A și ceilalți jucători. Primilor, li s-a creat o situație deosebit de avantajoasă față de ceilalți pentru simplul motiv că au fost jucători de performanță. În consecință, ei beneficiază de un sistem preferențial prin aceea că li se asigură scoateri din producție, cazare și hrană pe timpul unor cursuri de pregătire teoretică de numai 10 zile, iar după absolvire beneficiază de o atenție specială (în ceea ce privește delegările, promovarea etc.). Deosebit de faptul că față de sistemul general de pregătire a arbitrilor asemenea acțiuni sînt neeconomicoase, o astfel de selecție este lipsită de fundament științific. A crea arbitri prin „dispoziții administrative" fără să li se asigure o pregătire temeinică — cel puțin la nivelul la care se face ea astăzi — nu ni se pare o măsură care poate avea rezultate bune. Deoarece, după cum arată Marian Bejat în lucrarea „Ce este talentul ?" — pentru a nu mai cita numeroase alte studii de psihologie care împărtășesc aceeași părere —, **„nici un om nu e predestinat prin însușirile sale native pentru o anumită meserie. Aceste însușiri pot favoriza dezvoltarea... aptitudinilor necesare"**. De asemenea, în aceeași lucrare autorul arată concludent că **„Practic, nu se poate vorbi de înzestrarea naturală, de predispoziții, decît în urma rezultatelor activității. Activitatea este revelatorul acestor predispoziții. Ele nu se dezvăluie, nu se manifestă decît în activitate. Ele nu se dezvoltă decît în decursul și prin intermediul activității"**. În această privință practica ne oferă numeroase exemple, din care mă voi limita să citez pe Denis Kifando (România), Leo Horn (Olanda) și Istvan Zsolt (Ungaria), arbitri celebri, care nici măcar nu au jucat fotbal vreodată!

O asemenea concepție are însă și alte consecințe. Ea elimină din circuitul normal al selecției marea masă a jucătorilor de fotbal, instalînd, pentru aceștia, o barieră de netrecut spre vîrful piramidei și conferind astfel promovării, spre care aspiră și ei, un caracter nestimulativ. În plus, diminuează migrația jucătorilor de mijloc sau chiar a celor modești — care formează totuși principalul și cel mai mare rezervor de cadre — spre activitatea de arbitraj.

De aceea, selecția arbitrilor trebuie să se facă fără instituirea unor astfel de sisteme preferențiale. Ele dăunează arbitrajului. Revenirea la sistemul tradițional de selecție ar fi de bun augur, mai ales că într-o perioadă de peste cîțiva zeci de ani el a fost verificat de practică și și-a dovedit viabilitatea. În plus, consider că în procesul de selecție nu ar fi inutile examenele preliminare, în cadrul cărora să se includă o probă practică (arbitraj 10—15 min.) pentru a se putea verifica, inițial, aptitudinile pentru arbitraj ale viitorilor cursanți.

UNIFORMITATEA ÎN PREGĂTIRE – PREMISA APLICĂRII UNITARE A REGULAMENTULUI DE JOC

În prezent, nu există un sistem uniform de școlarizare a celor ce vor să devină arbitri. Fiecare colegiu regional își rezolvă această problemă după posibilități și formule proprii. Din această cauză, școlile de arbitri au durate diferite de studiu, programe analitice diferențiate substanțial, examene cu un conținut și o structură neuniformă etc.

Acest fapt, desigur, împietează asupra uniformității aplicării regulilor de joc, lucru la care s-a referit și sir Stanley Rous în interviurile acordate presei cu prilejul scurtei vacanțe petrecute în țara noastră.

De aceea, consider că elaborarea

OPINII

unei programe analitice pentru toate școlile de arbitri din țară, în care să se îmbine în mod rațional pregătirea teoretică cu cea practică, precum și o îndrumare și un control riguros ar putea răspunde unui asemenea deziderat.

SISTEMUL DE CLASIFICARE – MIJLOC DE PROMOVARE A ARBITRILOR

O altă problemă care ar trebui reconsiderată este sistemul de clasificare. Actuala formă potrivit căreia arbitrii sînt împărțiți în trei categorii: I, a II-a și a III-a, cei din categoria I clasificați în arbitri din „lotul republican" și arbitri ce nu fac parte din lot și, în fine, arbitrii din lot împărțiți, la rîndul lor, în arbitri pentru cat. A, B și C, este complicată și neclară. Complicată, prin difuziunea întortocheată a arbitrilor în multe diviziuni și subdiviziuni; neclară, prin interferențele dintre acestea (cat. I — cei din lot și cei din afara lui; arbitrii din lot — A, B și C).

De asemenea, foarte desele modificări ale listelor cu arbitri din lotul republican (introduceri și scoateri, promovări și retrogradări etc. la începutul fiecărui sezon) creează în rîndul arbitrilor sentimentul nesiguranței și se datoresc, în mare măsură, deficiențelor de selecție sau neajunsurilor sistemului de clasificare a arbitrilor.

De altfel, clasificarea arbitrilor bazată în special pe rezultatul unui examen teoretic și pe îndeplinirea unui anumit termen, exclude în prezent, în bună măsură, din acest ciclu probele practice care reprezintă de fapt „barometrul" tuturor laturilor pregătirii (teoretică, fizică, psihică și tehnico-tactică).

De aceea, consider că este necesar să se revadă sistemul de clasificare a arbitrilor, ținîndu-se seama și de cel tradițional, în sensul de a se crea o singură scară ierarhică cu mai multe categorii, iar promovarea de la o categorie la alta să se facă în limita locurilor disponibile și pe bază de concurs.

RAȚIONALA DELEGARE – FUNDAMENT AL CALITĂȚII ARBITRAJELOR

În ceea ce privește delegarea arbitrilor am să mă refer numai la problema „specializării arbitrilor" în arbitri de centru și arbitri de linie care — fără a se argumenta — se consideră că ar duce la creșterea calitativă a arbitrajelor.

Ideea pornește — se pare — fie de la faptul că unii arbitri, chiar prestigioși, nu fac față în bune condițiuni atunci cînd funcționează ca arbitri de linie, fie de la necesitatea justificării delegării unor arbitri numai la centru. În orice caz, o asemenea împărțire ar dubla numărul în care sînt clasificați arbitrii pe categorii, complicînd labirintul actual al sistemului de clasificare și îngreuind selecția și promovarea arbitrilor. Însă, ceea ce este esențial, dacă ne gîndim numai la faptul că o serie de arbitri ajung să fie înscriși pe lista ce se trimite anual la F.I.F.A., că apoi arbitrează jocuri la care forul internațional îi poate desemna ca arbitri de linie (turneul final al campionatului mondial, turneul olimpic etc.) o să ne putem ușor imagina de ce nu este corespunzătoare o asemenea specializare.

Or, tocmai unui asemenea deziderat îi răspunde necesitatea ca toți arbitrii — din rîndul cărora se face și selecția arbitrilor internaționali — să fie bine pregătiți pentru a funcționa atît la centru cît și la linie. De altfel, o specializare de acest gen este îngustă și nu răspunde unor necesități sau cerințe justificate.

CHIRIAC MANUȘARIDE
arbitru

F.C. Argeșul — Racing Club Beirut 5-0 (0-0)

PITEȘTI, 10 *(prin telefon, de la trimisul nostru).*

Meciul a plăcut datorită, în primul rînd, jocului bun realizat de echipa locală în repriza a doua. În această perioadă, jucătorii de la F. C. Argeșul au combinat mai mult, au șutat des și precis în spațiul porții. Oaspeții au meritul de a fi jucat, tot timpul, deschis. Ei au pasat mult, au combinat bine, dar înaintașii au fost ineficace. Să începem, însă, cu... începutul. Nu greșim, afirmînd că prima repriză s-a caracterizat prin ratări la ambele porți. Seria ratărilor a fost deschisă de Țurcan, chiar în primul minut. El este imitat de colegii săi Radu (min. 8), Dobrin (min. 9), Kraus (min. 30), Olteanu (min. 35) și, din nou, Radu (min. 40). La cealaltă poartă, înaintașii de la Racing pierd bune ocazii de a înscrie prin Hafez (min. 13), Philippe (min. 20) și Adou (min. 21).

Așa cum arătam, după pauză, F. C. Argeșul a legat mai bine jocul, linia de înaintare, cu Kraus în centru, a devenit mai incisivă și golurile au început să cadă. În min. 57, după un corner executat de Vulpeanu, balonul a ajuns de la Dobrin la Nuțu: 1—0. Două minute mai tîrziu, Kraus face un slalom printre apărătorii libanezi și mărește avantajul la 2—0. În min. 63 și 67, Țurcan și Nuțu au ridicat scorul la 4—0. Ultimul gol a fost realizat în min. 85 de Kraus, printr-un șut-bombă de la 25 metri. A condus bine I. Chilibar — Pitești.

F. C. Argeșul: Coman — I. Popescu, Barbu, I. Stelian, Vulpeanu — Prepurgel. Dobrin — Radu, Țurcan, Nuțu, Kraus. Au mai jucat: Stan, Păciulete, Ioniță, Olteanu, Jercan, Eftimie.

Racing Club Beirut: Chebaro — Ihani, Camuni, Souhal, Nicholas — Philippe, Omar — Havez, Adou, Adnan, Fonad. Au mai jucat: Michel, Abou — Taleb.

P. VINTILĂ